

PRAWO ADMINISTRACYJNE

Eseje i testy z odpowiedziami

redakcja naukowa

Grzegorz Dudek, Mariusz Oleś, Przemysław Wszolek

Wolters Kluwer

PRAWO ADMINISTRACYJNE

Eseje i testy z odpowiedziami

redakcja naukowa
Grzegorz Dudek, Mariusz Oleś, Przemysław Wszolek

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 10 maja 2023 r.

Recenzent

Prof. dr hab. Paweł Chmielnicki

Wydawca

Izabella Małecka

Redaktor prowadzący

Joanna Ołówek

Opracowanie redakcyjne

Agnieszka Witczak

Projekt okładek serii

Wojtek Janikowski, Przemek Dębowski

prawolubni

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujmy prawo i własność

Więcej na www.legalnakultura.pl

Polska Izba Książki

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2023

ISBN 978-83-8328-658-7

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. 728 313 462

e-mail: PL-ksiazki@wolterskluwer.com

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	9
Wstęp	13
Rozdział I	
Administracja publiczna	17
Literatura	31
Administracja publiczna – testy	34
Rozdział II	
Prawo administracyjne	41
Literatura	66
Prawo administracyjne – testy	69
Rozdział III	
Pojęcia nauki prawa administracyjnego i instytucje prawa administracyjnego	77
Literatura	95
Pojęcia nauki prawa administracyjnego i instytucje prawa administracyjnego – testy	100
Rozdział IV	
Wartości i zasady prawa administracyjnego	115
Literatura	124
Wartości i zasady prawa administracyjnego – testy	126

Rozdział V

Źródła prawa administracyjnego	135
1. Konstytucyjna koncepcja źródeł prawa	135
2. Powszechnie obowiązujące źródła prawa administracyjnego.....	138
3. Wewnętrznie obowiązujące źródła prawa administracyjnego.....	139
4. Niezorganizowane źródła prawa administracyjnego.....	140
Literatura.....	145
Źródła prawa administracyjnego – testy	148

Rozdział VI

Ustrój administracji publicznej	155
1. Zagadnienia ogólne. Pojęcie ustrojowego prawa administracyjnego. Jego przemiany i współczesne wyzwania wobec tego prawa.....	155
2. Aparatura pojęciowa ustrojowego prawa administracyjnego.....	163
3. Administracja państwowa, rządowa: organy naczelne i centralne oraz terenowe. Zasady ustroju administracji publicznej.....	173
3.1. Zasady ustrojowe i techniczne.....	173
3.2. Administracja centralna i naczelna.....	176
3.3. Terenowa administracja rządowa w województwie i powiecie	184
4. Decentralizacja i samorząd terytorialny.....	186
Literatura.....	199
Ustrój administracji publicznej – testy	204
I. Zagadnienia ogólne	204
II. Administracja rządowa	208
III. Administracja samorządowa	212

Rozdział VII

Formy działania administracji publicznej	219
1. Zagadnienia wstępne.....	219
2. Akt administracyjny	227
3. Inne formy działania administracji	242

Literatura.....	254
Formy działania administracji publicznej – testy	259
I. Zagadnienia ogólne	259
II. Akt administracyjny	262
III. Pozostałe formy działania administracji publicznej	270
Rozdział VIII	
Kontrola administracji publicznej.....	275
1. Pojęcie.....	275
2. Ustrój kontroli publicznej.....	276
3. Funkcja kontroli	276
4. Podmioty kontroli	277
5. Kryteria kontroli.....	278
6. Rodzaje kontroli.....	278
7. Kontrola a nadzór	279
8. Wystąpienie pokontrolne	279
9. Kontrola wewnętrzna.....	280
10. Kontrola zewnętrzna.....	282
11. Kontrola jednostek samorządu terytorialnego sprawowana przez administrację rządową	283
12. Podmioty kontroli spoza administracji publicznej (inne niż sądy).....	283
13. Kontrola sądowa	286
14. Sądy administracyjne.....	287
Literatura.....	289
Kontrola administracji publicznej – testy.....	290
I. Kontrola wewnętrzna.....	290
II. Kontrola zewnętrzna z wyłączeniem kontroli sądowoadministracyjnej.....	292
III. Kontrola sądowoadministracyjna.....	294
Odpowiedzi do testów.....	299
I. Administracja publiczna.....	299
II. Prawo administracyjne	310
III. Pojęcia nauki prawa administracyjnego i instytucje prawa administracyjnego	319
IV. Wartości i zasady prawa administracyjnego	342

V.	Źródła prawa administracyjnego	353
VI.	Ustrój administracji publicznej	360
VII.	Formy działania administracji publicznej	374
VIII.	Kontrola administracji publicznej.....	393
O Autorach		401

WSTĘP

Prawo administracyjne stanowi zasadniczy i obligatoryjny przedmiot na prawniczych studiach uniwersyteckich. Specyfika prawa administracyjnego jako gałęzi prawa, a jednocześnie dyscypliny naukowej i dydaktycznej, sprawia, że nie jest to najłatwiejsza materia do samodzielnego studiowania. Olbrzymia ilość dziedzin regulowanych prawem administracyjnym, wielość aktów prawnych umieszczonych na różnych szczeblach w hierarchii źródeł prawa, mnogość instytucji, pojęć oraz konstrukcji prawnych, a przy tym brak wyodrębnionej normatywnie tzw. części ogólnej sprawiać mogą poważne trudności w uchwyceniu specyfiki i tożsamości prawa administracyjnego, a tym samym klucza do jego właściwego rozumienia. W tym celu niezbędny jest niemały wysiłek intelektualny, początkowo – co oczywiste – ukierunkowany na zdanie egzaminu z prawa administracyjnego.

Nie ma jednego i uniwersalnego sposobu poznania i zrozumienia prawa administracyjnego, w tym na potrzeby egzaminu uniwersyteckiego, który na poszczególnych uczelniach może przebiegać inaczej. Z pewnością jednak zdobywanie i systematyzacja wiedzy, także w celach innych niż egzaminacyjne, powinny opierać się na różnych formach i metodach.

Mamy zaszczyt oddać w Państwa ręce pracę z zakresu prawa administracyjnego, która służy wyżej nakreślonym celom, choć nieco odbiega od typowych publikacji dostępnych na rynku. Książka ta, będąca wynikiem wspólnego wysiłku i zaangażowania Pracowników Katedry Prawa Administracyjnego Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz Studentów – Członków Koła Naukowego Administratywistów Towarzystwa Biblioteki Słuchaczy Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego, obejmuje

holistyczne i przekrojowe, a równocześnie możliwie przystępne przedstawienie podstawowych zagadnień z zakresu nauki prawa administracyjnego – integrując wątki naukowe i dydaktyczne.

Publikacja podzielona została na rozdziały, których tematyka obejmuje podstawowy kanon zagadnień z zakresu prawa administracyjnego. W poszczególnych rozdziałach zamieszczone zostały eseje Pracowników Katedry Prawa Administracyjnego oraz powiązane z nimi tematycznie pytania testowe wraz z proponowanymi odpowiedziami, opracowane przez Studentów.

Praca kierowana jest przede wszystkim do adeptów nauki prawa administracyjnego, w tym przygotowujących się do kolokwium i egzaminu z tej dyscypliny prawniczej, chcących utrwalić, uporządkować, rozwinąć lub sprawdzić swoją wiedzę nabytą w trakcie zajęć lub indywidualnej lektury podręczników i innych opracowań. Może okazać się przydatna także dla przedstawicieli nauki poszukujących nowych inspiracji i kierunków rozwoju naukowego, praktyków zamierzających pogłębić swoją wiedzę z zakresu prawa administracyjnego, a także dla wszelkich osób zainteresowanych omawianą tematyką. Celom tym podporządkowana została konstrukcja pracy. Wspomniane eseje stanowią autorskie opracowania węzłowych zagadnień nauki prawa administracyjnego, przy czym ich tematyka pozostaje w zgodzie z powszechnie przyjmowanym podziałem treści omawianych w ramach uniwersyteckiego nauczania tej dziedziny. Zawarte w kolejnych esejach naukowe wypowiedzi poszczególnych autorów prezentują ich punkty widzenia oraz własne przemyślenia na dane tematy, ale zawierają również odniesienia do istniejącego już dorobku doktryny oraz orzecznictwa. Z kolei przygotowane pytania testowe nie są wyłącznie ilustracją poprzedzających je opracowań naukowych. Dotykają one, w różnym stopniu i na różne sposoby, wielu interesujących zagadnień szczegółowych, nieodzwierciedlonych wprost w esejach, a ich analiza wraz z odpowiedziami bądź samodzielne rozwiązywanie stanowić może dodatkowy impuls do własnych poszukiwań w innych źródłach, a także do lepszego przyswojenia i utrwalenia nabywanej wiedzy.

Mamy nadzieję, że trud podjęty wspólnie przez Przedstawicieli uniwersyteckiej wspólnoty nauczających i uczących się przyniesie wymierne efekty, a niniejsza publikacja stanowić będzie choć mały krok do dalszego rozwoju i upowszechniania nauki prawa administracyjnego.

Jako redaktorzy składamy serdeczne podziękowania wszystkim Współautorom za olbrzymie zaangażowanie i wolę podjęcia wspólnego wysiłku twórczego, a w szczególności Pani Profesor Iwonie Niżnik-Dobosz, Kierownik Katedry Prawa Administracyjnego UJ, oraz Panu Profesorowi Wojciechowi Jakimowiczowi za wsparcie inicjatywy powstania tej publikacji oraz opiekę i wiele cennych rad w całym procesie twórczym.

Redaktorzy

Rozdział I

ADMINISTRACJA PUBLICZNA

Mariusz Krawczyk

Rozważania zacząć należy od stwierdzenia, że nie jest możliwe całkowite poznanie i zrozumienie zagadnienia administracji publicznej, a dążenie do jego zdefiniowania z góry skazane jest na porażkę¹. Przede wszystkim nie da się stworzyć definicji uniwersalnej dla każdego miejsca i czasu. Stan taki – jak i sama administracja – uwarunkowany jest niezliczoną ilością czynników², z których najważniejsze to: dynamika tego zjawiska oraz jego „rozpiętość” i wielowymiarowość. Nie musi to jednak oznaczać rezygnacji z dalszych prób i poszukiwań. Ustalenie i opisanie przynajmniej podstawowych i nieprzemijających cech, właściwości, funkcji oraz atrybutów administracji (państwowej – publicznej) ma zaś niebagatelne

---

¹ „Przyczyna takiego stanu rzeczy polega nie na nieumiejętności naukowego ujęcia tej kwestii, lecz na cechach charakterystycznych administracji, na obszarach jej działania, zadaniach, jej strukturze i formach działania, które są tak różnicowane, że ich zdefiniowanie wydaje się prawie niemożliwe” – E. Ochendowski, *Prawo administracyjne. Część ogólna*, Toruń 2006, s. 23.

² „Są to czynniki dość różnorodne, działające mniej lub bardziej intensywnie, zmieniające się w czasie lub działające stale. Przede wszystkim czynnikiem, który bodaj w najsilniejszym stopniu kształtował oblicze administracji publicznej, był ustroj państwa. Ale obok samego ustroju państwa na administrację publiczną oddziałuje wiele innych czynników. Administracja jest zależna od terenu swego działania, środowiska ludzkiego, w którym działa, poziomu kultury społeczeństwa. Wpływ mają ponadto takie bodźce, jak uwarunkowanie historyczne pewnych rozwiązań, panujące poglądy na świat, wymogi racjonalnej organizacji pracy i postępu technicznego, czynnik normatywny itd.” – Z. Leoński, *Nauka administracji*, Warszawa 2010, s. 28.

znaczenie, i to nie tylko teoretyczne, ale przede wszystkim praktyczne, warunkujące życie każdego z nas od jego początku aż po jego kres.

Na wstępie warto podkreślić, że samego terminu „administracja” używamy nie tylko w odniesieniu do tego, co jest przedmiotem niniejszego rozdziału. Pojęcie to może występować praktycznie wszędzie, gdzie mamy do czynienia z celowym i w zasadzie uporządkowanym zajmowaniem się jakimiś sprawami³. Wydaje się też, że sama etymologia tego pojęcia jest powszechnie znana: „słowo «administracja» wywodzi się z łacińskiego słowa *ministrare*, oznaczającego «służenie», a z przedrostkiem *ad-* oznaczającego «zarządzanie, obsługiwanie, organizowanie, pomaganie» itp.”⁴. Nie powinno zatem dziwić, że na co dzień spotykamy się także – i to praktycznie na każdym kroku – z tzw. administracją prywatną.

Widzimy zatem, że kluczowy okazuje się tu określnik „publiczna”. Co to oznacza? Dodatkowo można zapytać: dlaczego nie mówimy tylko o administracji państwowej? Bez wątpienia chodzi tu o taką strukturę lub taką działalność (o tym za chwilę), która jest powiązana z najdoskonalszą formą zrzeszania się ludzi, czyli państwem⁵. Inaczej mówiąc, administracja, którą próbujemy zrozumieć, to po prostu integralna część państwa realizująca jego cele, zadania itd. Już od pewnego czasu określenie „publiczna” przeżywa renesans, a to za sprawę przywrócenia w naszym systemie samorządu terytorialnego⁶. Odeszliśmy od modelu

---

³ „Mówimy o administracji osiedla lub domu, o administracji gminy lub państwa, o administrowaniu lasami, wodami albo drogami publicznymi. O problemach z administracją zdrowia, oświaty czy kultury, o organach administracji w przeciwstawieniu do organów sądowych, a także o administrowaniu naszym gospodarstwem rodzinnym lub budżetem domowym” – J. Zimmermann, *Prawo administracyjne*, Warszawa 2022, s. 30.

⁴ J. Zimmermann, *Alfabet prawa administracyjnego*, Warszawa 2022, s. 15.

⁵ Taką administrację wyróżnia to, że „jest sprawowana przez państwo (lub przez wyodrębnione podmioty działające z upoważnienia państwa) i realizuje dobro wspólne po to, aby przynieść jakąś korzyść ogółowi (wspólnocie, państwu), albo też dba o podmioty indywidualne, reprezentując jednak interesy całego społeczeństwa lub wspólnoty lub działając ze względu na wyznawane powszechnie wartości” – J. Zimmermann, *Prawo...*, s. 32.

⁶ Por. T. Rabska, *Przywracanie ciągłości pojęć prawnych [w:] Państwo prawa. Administracja. Sądownictwo. Prace dedykowane Prof. dr. hab. Januszowi Łętowskiemu w 60. rocznicę urodzin*, red. A. Łopatka, A. Wróbel, S. Kiewlicz, Warszawa 1999, s. 214.

(obecnego w okresie państwa socjalistycznego), w którym to całość administracji była określana mianem państwowej, dziś ten określnik zarezerwowany jest co najwyżej dla administracji rządowej. Wynika to z bezpośredniego lub pośredniego powiązania danej struktury administracji z państwem jako takim. Część podmiotów działa za państwo bezpośrednio, pozostając zarazem w prostym (hierarchicznie ułożonym i scentralizowanym) uwikłaniu, na czele którego posadowione są organy naczelne (rządowe – *stricto* państwowe, uosabiające jednocześnie tzw. władzę generalną). Druga grupa to podmioty samorządowe, niedziałające – rzecz jasna – w jakiejś kontrze do państwa⁷, ale pozostające w nieco bardziej skomplikowanym uwikłaniu, w którym po drodze do całości wspólnoty – zbiorowości państwowej umiejscowiono poziom pośredni, poziom wspólnoty samorządowej. W ich wypadku związek z państwem jako takim jawi się jako bardziej ukryty, w pierwszej kolejności chodzi tu bowiem o realizację zamierzeń „na dole”, „w terenie”, w ścisłym związku z regionalną, powiatową lub gminną wspólnotą (w naszym systemie). Wydaje się, że są to główne przyczyny leżące u podstaw mówienia współcześnie o administracji publicznej, a nie tylko państwowej.

Zdaje się, że można to jeszcze inaczej wyjaśnić⁸. Z dzisiejszej perspektywy chodzi już nie tylko o podmioty samorządowe. Z różnych przyczyn i w różnych warunkach coraz częściej w administrację wkraczają lub są „wciągane” podmioty, które przynajmniej do pewnego momentu jawią się jako prywatne, co jest elementem i skutkiem tzw. procesu prywatyzacji. Najczęściej działają one na podstawie norm prawa publicznego, w tych okolicznościach będą jednocześnie wykonywały zamierzenia państwa, z całym tego opłotem w postaci między innymi jego celów, ale nie będą one przynajmniej kreowane i obsadzone z inicjatywy oraz woli państwa⁹. W tym sensie mówienie o administracji, w której są one obec-

---

⁷ Choć i to da się różnie rozumieć i uzasadniać w zależności od systemu i sposobu pojmowania samego samorządu, tzn. w zależności od tego, jakiej teorii tworzenia i funkcjonowania samorządu będziemy hołdować.

⁸ Por. J. Lang, *Zagadnienia wstępne* [w:] *Prawo administracyjne*, red. M. Wierzbowski, Warszawa 2007, s. 15.

⁹ Na pełnym marginesie można podać w wątpliwość nazywanie czasami takich podmiotów w języku prawnym na przestrzeni lat mianem „niepublicznych” – jak w przy-

ne, jako tylko „państwowej” jest nieuzasadnione. Chodzi zatem w istocie o wymiar podejmowanych aktywności, gdzie „publiczny” – zgodnie z potocznym rozumieniem tego określenia – oznacza „dotyczący ogółu ludzi, służący ogółowi, przeznaczony, dostępny dla wszystkich”¹⁰. Warto sobie równocześnie uświadomić, że niezależnie od zaproponowanego rozumienia wszystko zależy tu od obranej konwencji.

Pamiętajmy także o tym, że dzisiejsza administracja poddana jest ciągłym procesom globalizacji i europeizacji – w tym drugim aspekcie jest ona, przynajmniej u nas i w innych państwach członkowskich, jednocześnie administracją unijną.

Kolejny punkt odniesienia w naszych poszukiwaniach dotyczy kwestii, która co prawda nie wprost, ale pojawiła się już we wcześniejszych rozważaniach. Powszechnie zauważa się, że przez pojęcie administracji publicznej można rozumieć pewną strukturę, tzn. zbiór podmiotów (ujęcie podmiotowe – organizacyjne), ale także działalność określonego rodzaju, tzn. administrowanie (ujęcie przedmiotowe – funkcjonalne). Oba zakresy oczywiście nie pokrywają się ze sobą, na co wskazywał M. Zimmermann w rozważaniach dotyczących definicji prawa administracyjnego, które przecież za swój fundamentalny przedmiot ma właśnie administrację publiczną: „Metodycznie jest oczywiście rzeczą równie poprawną, czy określimy przedmiot prawa administracyjnego za pomocą kryteriów podmiotowych czy przedmiotowych. W obu przypadkach zostawimy jakąś część prawa nazywanego zwykle administracyjnym (czy też przepisów zaliczanych do prawno-administracyjnych) poza nawiasem. Jeśli użyjemy kryteriów podmiotowych, poza nawiasem zostanie prawo regulujące działalność administracyjną organów sądowych i organów ustawodawstwa. [...] Jeśli zaś użyjemy kryteriów przedmiotowych, poza nawiasem pozostanie prawo regulujące działalność normotwórczą (w sensie wydawania ogólnych przepisów prawnych) organów uznawanych powszechnie za administracyjne (np. ministrów) oraz orzekanie w pewnych dziedzinach (np. orzekanie karno-administracyjne,

---

padku niepublicznych zakładów opieki zdrowotnej czy szkół i przedszkoli niepublicznych. Wydaje się, że ustawodawcy chodziło raczej o „niepaństwowość” tych bytów.

¹⁰ *Nowy słownik języka polskiego*, red. E. Sobol, Warszawa 2003, s. 813.

orzekanie o odszkodowaniu przy wywłaszczeniu itp.)”¹¹. Zgadzam się przy tym, że „obydwa wskazane ujęcia, niezależnie od ich zasięgu, są tak samo potrzebne dla analizy administracji publicznej. Są one także komplementarne i należy o nich mówić w sposób równoważny”¹².

Dookreślając jeszcze wcześniejsze ustalenia, warto stwierdzić, że pojęcie administracji może występować w trzech znaczeniach: „– w pierwszym [...] administracja oznacza wydzielone w państwie struktury organizacyjne powołane specjalnie do realizacji określonych celów o charakterze zadań publicznych, – w drugim oznacza określoną i o specjalnych cechach działalność podejmowaną w ramach realizacji celów o charakterze publicznym, – w trzecim oznacza ludzi zatrudnionych [...] w strukturach wyodrębnionych w pierwszym znaczeniu”¹³.

Tradycyjnie spoglądamy na administrację publiczną przez pryzmat interesu publicznego. W powszechnej świadomości administracja ma tylko ten interes realizować, można by nawet rzec, że jest on sednem jej istnienia, jej misją publiczną¹⁴. Jest to jednak pozorny obraz tego bardzo złożonego zagadnienia. Nie powinien budzić wątpliwości fakt, że całe prawo, a zatem i wszelkie działania to prawo realizujące, jest – przynajmniej w założeniu – „zanurzone” w interesie publicznym. Co ciekawe, również prawo cywilne (prywatne) przy odpowiednim podejściu da się tak właśnie scharakteryzować. Okazuje się zatem, że wbrew historycznemu podejściu administracja nie ma monopolu na interes publiczny. Niezaprzeczalnie administracja publiczna stworzona została do realizowania zamierzeń oraz przedsięwzięć przekraczających możliwości poszczególnych jednostek i w związku z tym, że z natury

---

¹¹ M. Zimmermann, *Z zagadnień definicji prawa administracyjnego*, AUWr. No 19, Prawo XII, Wrocław 1964, s. 11.

¹² J. Zimmermann, *Alfabet...*, s. 17.

¹³ J. Boć, *Pojęcie administracji [w:] Prawo administracyjne*, red. J. Boć, Wrocław 2003, s. 13. W trzecim aspekcie por. definicję administracji, w której najważniejszym elementem stają się „ludzie zorganizowani” – J.S. Langrod, *Instytucje prawa administracyjnego. Zarys części ogólnej*, reprint, Kraków 2003, s. 228. Nie zostanie to już bardziej rozwinięte, ale w charakteryzowaniu administracji ważnym aspektem jest właśnie ten element – kwestia kadr urzędniczych, ich przygotowania czy też etyka urzędnicza.

¹⁴ Por. definicję administracji I. Lipowicz, *Istota administracji [w:] Prawo administracyjne*, red. Z. Niewiadomski, Warszawa 2009, s. 28.

W publikacji przekrojowo i przystępnie zaprezentowano podstawowe kwestie z zakresu prawa administracyjnego obejmujące:

- pojęcie i instytucje,
- źródła, wartości i zasady,
- administrację publiczną, jej ustrój, formy działania i kontrolę.

Poszczególne rozdziały – w postaci ośmiu esejów przygotowanych przez pracowników Katedry Prawa Administracyjnego Uniwersytetu Jagiellońskiego – zawierają merytoryczne wprowadzenie do omawianych zagadnień. Ważnym uzupełnieniem opracowania jest zestaw 275 pytań testowych z odpowiedziami i uzasadnieniem, opracowany przez studentów, członków Koła Naukowego Administratywistów. Wskazana materia stanowi fundament kursu prawa administracyjnego realizowanego na kierunkach prawo i administracja na większości polskich uczelni.

Książka będzie pomocna przede wszystkim studentom przygotowującym się do egzaminu z prawa administracyjnego, a także do lepszego przyswojenia i utrwalenia nabywanej wiedzy. Zainteresuje ponadto tych, którzy chcą pogłębić wiadomości na temat prawa administracyjnego, a być może nawet poszukać nowych inspiracji i kierunków rozwoju naukowego.

Grzegorz Dudek – student Prawa na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie; przewodniczący Koła Naukowego Administratywistów Towarzystwa Biblioteki Słuchaczy Prawa UJ (2022/2023).

Mariusz Oleś – doktor nauk prawnych, adiunkt w Katedrze Prawa Administracyjnego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie; prokurator delegowany do Prokuratury Regionalnej w Krakowie; wykładowca Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.

Przemysław Wszolek – doktor nauk prawnych, adiunkt w Katedrze Prawa Administracyjnego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie; etatowy członek Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie; wykładowca Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie.

Kup e-book i czytaj
w aplikacji Smarteca

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA: 801 04 45 45
ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUPER.PL
WWW.PROFINFO.PL

CENA 79 ZŁ (W TYM 5% VAT)